

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dissertatio Paraeneticæ Apologetica In Vitam Mirabilem, & Cœlestes Revelationes Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanae, Ordinis Sanctimonialium S. Brigittæ in Hispania Fundatricis

Tanner, Jan

Neap., 1690

§. 5. Quomodo fiant C[o]elestes h[a]e revelationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41415

non vacare, propter tot quos perlegendos assumunt libros.
 Ex quo divino responso profectò apparet, ipsosmet vi-
 ros sibi obstare, utpotè aliis nimis intentos; quando
 interea sexus foemineus præcipuâ curâ soli DEO attē-
 dit. Accedit, quod ex divinis habeamus litteris, cum
 simplicibus esse Dei fermocinationem. Mirum ergò nō
 est, quod non solum mulieribus præ viris, sed etiam
 idiotis præ eruditis talia mysteria innotescant: adeò
 etiam voluerit DEUS, quandoque per foeminas inno-
 tescere quædam, quæ universam Ecclesiam concerne-
 bant, quale fuit, & illud, quod per S. Luciam Virginem
 Martyrem Syracusanam revelaverit finem imminere
 immanissimæ illiusâ Diocletiano excitatę persecutio-
 nis. Sic Sanctus Franciscus Xaverius ex studiis, quibus
 in Parisiensi Academia vacabat, fuisset avocatus, &
 consequenter Indiæ hoc Apostolo caruissent, nisi sorori
 ejus, quantus esset in vinea Domini operarius futu-
 rus, fuisset divinitus indicatum. Sic Societas Jesu, per
 S. Ignatium tanto fructu in Ecclesia DEI erigenda, fuit
 prius ab aliquot Sanctis mulieribus prævisa, & ab eis
 prænuntiata.

§. V.

*Quomodo fiant Coelestes hæ re-
 velationes.*

30. **T**Riplex est à S. Thoma 22. q. 173. a. 4. modus
 descriptus. Primus quando ipsis sensibus
 exterioribus aliquid percipitur; prout Da-
 nieli apparuit manus scribens in pariete, & sæpius vo-
 ces variæ sunt audita. Secundus quando solâ imagina-
 tio-

tione aliquid percipitur; prout fit per somnia, & prout sunt pleræque omnes, quas descriptas habemus, revelationes plene corporeis, quas phantasia percipit, similitudinibus. Tertiüs, quando per solas species intelligibiles soli menti, & intellectui aliquid imprimitur; prout factum Salomoni, & Apostolis, de quo jam diximus §. precedenti. Primus autem modus est facilis, & cognitioni obvius. Medius ille habet difficultatem. Fit ergo ille, prout docet S. Thomas 22. q. 172. a. 2. o. vel per novas species imaginarias phantasiæ impressas, (prout fieret si alicui cæco nato divinitus imprimerentur in imaginatione species colorum) vel per hoc, quod species jam antea per sensus acceptæ, divinitus ordinentur, & trāsmutentur diversimodè in ordine ad id, quod est ab anima illa intelligendum. Sicut enim ex diversa ordinatione earundem literarum, accipiuntur diversi intellectus, ita etiam secundum diversam dispositionem phantasmatum resultant in intellectu diversæ species intelligibiles. Hoc autem potest utrumque fieri, tam in vigilia, quàm in somno.

31. Hinc jam facilè solvitur, ea, quam quidam obiiciunt, difficultas; quod videlicet hæ Sanctorum revelationes videantur somniis simillimæ, atque ideò appareant ridiculæ: nam re ipsâ verè aliquando fiunt in somno, prout contigit SS. Patriarchis Jacobo, & Josepho; & alias semper fiunt modo somniis non dissimili, prout loco citato insinuat Princeps Theologorum. Unde etiam iste modus est obnoxius illusionibus Dæmonum, potestque etiam ex morbis contingere: adeoque indiget accurato examine, ut spiritus divinus à spurio discernatur.

32. Est tamen modus iste in hoc præ aliis utilis, quod talis revelatio possit facile per modum Historiæ
lit-

litteris tradi, prout in se ipsa gesta est; tametsi sæpe lateant profundiora mysteria, prout patet in Apocalypsi S. Joannis; quæ quidem videtur magna parte facta in imaginatione, & modo quodam somniis non planè ab simili.

33. Neque tamen dubitandum est, quin sæpe interveniat modus ille primus, quo re vera sensibus externis ea ex quibus cõstat revelatio, percipiuntur; prout cum Ven. Virgine Marina sæpiùs contigisse certum est.

34. Sed præcipua restat difficultas, num Sancti re ipsa verè corpore adsint ibi, ubi aliqua percipiunt: ut quando Ven. Marina toties narrat se fuisse in Cœlo, atque in diversis terrarum Provinciis, aut Templis, vel domiciliis, &c. Habet hanc difficultatem S. Doctor 22. q. 175. a. 6. ub tractat locum S. Pauli 2. ad Cor. 12. *sive in corpore, sive extra corpus, Deus scit;* & respondet non posse hanc quæstionem satis detèrminari, cum ipsemet S. Paulus hæc ignoraverit. Unde meritò, nec à me, nec ab ullo in carne, peti debet, ut quæstionem hanc planè decidamus.

35. Quod tamen ad Ven. Virginè Marinam specialitèr attinet, fuit ipsa sæpissimè unà cum corpore ad diversa loca translata, cum ipsamet id expressè sæpiùs asserat; & intrà ipsum cubiculum ordinariè etiam spectantibus hominibus, solita sit Angelorum ministerio levari ex lecto, prout ejus necessitas corporalis exigebat. Sed an etiam in Cœlum fuerit aliquando cum corpore translata, nec ipsa satis exprimere mihi videtur, nec aliundè colligere porui; cum nullibi declaretur, an corpus ejus tunc, & quidem quandoq; per plures dies à lecto abesse fuerit animadversum.

36. Qui plura de modo revelationum, & raptuum scire velit, legat S. Thomam 22. q. 171. usque ad 175. inclusivè.

37. Ne-

37. Neque tamen dissimulare volo in hac Ven. Virginis Marinae vita, esse quid hoc in puncto præ aliis revelationibus admirabile, prout præter loca alia, habetur etiam l. 3. c. 13. & 14. ubi Christus Dominus animam ejus ex Cœlo ad eam detulit, tanquam quid ab ea distinctum, dixitque eam esse partem superiorem animæ. Sed planè stupendum est quod habetur c. 14. §. 3. quomodo superior pars animæ habitans in Cœlis salutaverit advenientem ad Cœlum partem inferiorem ejusdem animæ §. 4. Cùm pars inferior rediret in terras, pars superior remansit in Cœlo. Deinde §. 5. putat ipsamet Ven. Marina, fuisse in Cœlis coniunctas, suam animam, & suam naturam, seu suam partem superiorē, & inferiorem. Quæ omnia puto esse emblematicè intelligenda, ut exprimatür quomodò, cogitationibus, & corde possimus per divinam potētiam ita DEO inhærere, ut tamen his inferioribus naturæ operationibus tunc etiam adhuc sufficiamus; sed tamen facilè admitterim, me non esse sufficientem ad tantas DEI gratias explanandas, cum hæc sit gloria DEI, ut omnem nostram capacitatem opera ejus excedant.

§. VI.

*Qui sint apti ad legendum cum fructu tales
revelationes.*

38. **U**T suus his Cœlestibus revelationibus fructus constet, advertendum est, non prò omnibus vulgari, cùm non desint quidam ita dispositi, ut noxiæ potiùs eis essent futuræ, quàm salutaris; prout nec Sacræ Scripturæ promiscua
lectio